

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Εταιρικοί μετασχηματισμοί και εναρμόνιση του νομοθετικού πλαισίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 για την έκδοση ηλεκτρονικών τιμολογίων στο πλαίσιο δημόσιων συμβάσεων και λοιπές διατάξεις»

I. Γενικά

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε μετά τη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου (βλ., σχετικώς, την από 26.2.2018 ανατύπωση και εκ νέου ανάρτηση του πρακτικού της ανωτέρω Επιτροπής), επιδιώκεται η αναμόρφωση του δικαίου των εταιρικών μετασχηματισμών και η συστηματοποίησή του σε ενιαίο κείμενο (συγχώνευση, διάσπαση και εκκαθάριση, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικότερων εκφάνσεών τους, ήτοι της εισφοράς ή απόσχισης κλάδου και της μερικής διάσπασης).

Το νομοσχέδιο αποτελείται από δύο Τμήματα και 156 άρθρα. Το Τμήμα Πρώτο έχει τίτλο «Εταιρικοί μετασχηματισμοί» και το Τμήμα Δεύτερο έχει τίτλο «Εναρμόνιση του νομοθετικού πλαισίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 2014/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 για την έκδοση ηλεκτρονικών τιμολογίων στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων (ΕΕ L 133)». Ειδικότερα:

Το Τμήμα Πρώτο περιλαμβάνει πέντε μέρη (Α΄-Ε΄) και τα άρθρα 1-147.

Το Μέρος Α΄ (άρθρα 1-5) καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του νόμου, τις εταιρικές μορφές που δύνανται να μετάσχουν στους υπό συζήτηση και ψήφιση μετασχηματισμούς, τη σχέση των προτεινόμενων ρυθμίσεων με φορολογικές διατάξεις, καθώς και τη γενική καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα επίλυσης των ανακυπτουσών από την εφαρμογή του παρόντος διαφορών.

Το Μέρος Β΄ (άρθρα 6-53), στο οποίο περιέχονται ρυθμίσεις για τη συγχώνευση, αποτελείται από δέκα κεφάλαια (Α΄-Ι΄). Στο Κεφάλαιο Α΄ (άρθρο 6) ορίζονται οι μορφές συγχώνευσης. Στο Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 7-21) καθορίζεται η ακολουθούμενη διαδικασία σε περιπτώσεις συγχώνευσης με απορρόφηση, ήτοι τα στοιχεία και η δημοσιότητα σχεδίου σύμβασης συγχώνευσης, η εξέτασή του από εμπειρογνώμονες με τις τιθέμενες από το νομοσχέδιο προϋποθέσεις και η πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα των νομιμοποιούμενων προς τούτο προσώπων, τίθεται το πλαίσιο προστασίας των εργαζομένων και των πιστωτών, οι διατυπώσεις και ο έλεγχος νομιμότητας της σύμβασης, καθώς και τα αποτελέσματα της συγχώνευσης, κατανέμεται η ευθύνη των μελών του διοικητικού συμβουλίου, των διαχειριστών και των εμπειρογνομόνων, και προβλέπεται η διαδικασία κήρυξης της ακυρότητας της συγχώνευσης. Στο Κεφάλαιο Γ΄ (άρθρο 22) περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη συγχώνευση με σύσταση νέας εταιρείας, στο Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 23-29) διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή προσωπικών εταιρειών», το Κεφάλαιο Ε΄ (άρθρα 30-38) αναφέρεται στη συγχώνευση με συμμετοχή ανωνύμων εταιρειών», στο Κεφάλαιο ΣΤ΄ (άρθρα 39-41) περιέχονται διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, στο Κεφάλαιο Ζ΄ (άρθρα 42-45) διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιρειών, στο Κεφάλαιο Η΄ (άρθρο 46) διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή ευρωπαϊκής εταιρείας, στο Κεφάλαιο Θ΄ (άρθρα 47-52) διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή αστικών συνεταιρισμών και στο Κεφάλαιο Ι΄ (άρθρο 53) διατάξεις για τη συγχώνευση με συμμετοχή ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας (ΕΣΕτ).

Το Μέρος Γ΄ (άρθρα 54-103), στο οποίο περιέχονται ρυθμίσεις για τη διάσπαση, αποτελείται από ένδεκα κεφάλαια (Α΄-ΙΑ΄). Στο Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 54-57) καθορίζονται οι μορφές διάσπασης και, πέραν των μορφών της κοινής διάσπασης, εισάγεται η μερική διάσπαση υπό διάφορες μορφές, καθώς και η σε διάφορες μορφές απόσχιση κλάδου δραστηριότητας, ο ορισμός για την οποία, συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση, ακολουθεί αυτόν του άρθρου 2 περ. ι΄ της φορολογικού περιεχομένου Οδηγίας 2009/133/ΕΚ. Στο Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 58-73) ρυθμίζεται η διάσπαση με απορρόφηση κατά τρόπο ανάλογο προς τα οριζόμενα στο αντίστοιχο Κεφάλαιο του Β΄ Μέρους

για τη συγχώνευση. Στο Κεφάλαιο Γ' (άρθρο 74) ρυθμίζεται η διάσπαση με σύσταση νέας εταιρείας ή νέων εταιρειών, στο Κεφάλαιο Δ' (άρθρο 75) η διάσπαση με απορρόφηση και με σύσταση νέας εταιρείας ή νέων εταιρειών, το Κεφάλαιο Ε' (άρθρα 76-82) περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη διάσπαση με συμμετοχή προσωπικών εταιρειών, το Κεφάλαιο ΣΤ' (άρθρα 83-88) περιέχει διατάξεις για τη διάσπαση με συμμετοχή ανώνυμων εταιρειών», το Κεφάλαιο Ζ' (άρθρα 89-91) ρυθμίζει τη διάσπαση με συμμετοχή εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, το Κεφάλαιο Η' (άρθρα 92-95) τη διάσπαση με συμμετοχή ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιρειών, το Κεφάλαιο Θ' τη διάσπαση με συμμετοχή ευρωπαϊκής εταιρείας (SE), το Κεφάλαιο Ι' (άρθρα 97-102) τη διάσπαση με συμμετοχή αστικών συνεταιρισμών και το Κεφάλαιο ΙΑ' (άρθρο 103) τη διάσπαση με συμμετοχή ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας.

Το Μέρος Δ' (άρθρα 104-138), στο οποίο περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη μετατροπή, αποτελείται από έξι κεφάλαια (Α'-ΣΤ'). Το Κεφάλαιο Α' (άρθρα 104-117) περιλαμβάνει γενικές διατάξεις για τη μετατροπή κατά τρόπο ανάλογο προς τα οριζόμενα στα αντίστοιχα Κεφάλαια των Μερών Β' και Γ', για τη συγχώνευση και τη διάσπαση, αντιστοίχως. Το Κεφάλαιο Β' (άρθρα 118-127) περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη μετατροπή προσωπικών εταιρειών και ειδικότερα τη μετατροπή λυθείσας προσωπικής εταιρείας, την αυτοδίκαιη μετατροπή ετερόρρυθμης σε ομόρρυθμη εταιρεία, και αντιστρόφως, το Κεφάλαιο Γ' (άρθρα 128-133) περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη μετατροπή κεφαλαιουχικών εταιρειών, το Κεφάλαιο Δ' (άρθρο 134) διατάξεις για τη μετατροπή ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) σε ανώνυμη εταιρεία, και αντιστρόφως, το Κεφάλαιο Ε' (άρθρα 135-138) διατάξεις για τη μετατροπή αστικών συνεταιρισμών, και το Κεφάλαιο ΣΤ' (άρθρο 139) διατάξεις για τη μετατροπή ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας (ΕΣΕτ) σε αστικό συνεταιρισμό, και αντιστρόφως.

Το Μέρος Ε' (άρθρα 140- 147) περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τη διατήρηση σε ισχύ διατάξεων του ήδη υφιστάμενου εταιρικού δικαίου, εισάγει μεταβατικές διατάξεις και τροποποιήσεις των ν. 2515/2017, 3419/2005, 4099/2012 και 4548/2018, και περιέχει μνεία καταργούμενων με το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο διατάξεων.

Το Τμήμα Δεύτερο περιλαμβάνει τα άρθρα 148-157 και αφενός μεν αφορά στην εναρμόνιση με διατάξεις της Οδηγίας 2014/55/ΕΕ του υφιστάμενου μέχρι σήμερα νομοθετικού πλαισίου για τα τιμολόγια, τα οποία εκδίδονται κατά την εκτέλεση συμβάσεων, συμφώνως προς τους ν. 3978/2011, 4412/2016 και 4413/2016, αφετέρου δε περιέχει και άλλες διατάξεις.

Συγκεκριμένως, διά του άρθρου 148 καθορίζεται το αντικείμενο και το πε-

δίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων, διά του άρθρου 149 τίθενται ορισμοί για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, στο άρθρο 150 καθορίζονται τα βασικά στοιχεία του ηλεκτρονικού τιμολογίου, το άρθρο 151 αναφέρεται στην παραλαβή και επεξεργασία ηλεκτρονικών τιμολογίων, το άρθρο 152 αναφέρεται στους κανόνες προστασίας των δεδομένων οι οποίοι διέπουν τις εν θέματι συναλλαγές, το άρθρο 153 αναφέρεται στη χρήση ηλεκτρονικών τιμολογίων όσο αφορά τον ΦΠΑ, το άρθρο 154 περιλαμβάνει εξουσιοδοτικές διατάξεις προς καθορισμό λεπτομερειών σχετικώς με τη μορφή, το περιεχόμενο και τις διαδικασίες της εν γένει διακίνησης των ηλεκτρονικών τιμολογίων, και με το άρθρο 155 αναριθμείται και αντικαθίσταται η παράγραφος 10 του άρθρου 2Α του ν. 4139/2013, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 58 του ν. 4554/2018.

Το άρθρο 156 του νομοσχεδίου ορίζει την έναρξη ισχύος εκάστου τμήματος (Πρώτου και Δεύτερου).

II. Παρατηρήσεις

A. Γενικά

Συμφώνως προς την Αιτιολογική Έκθεση του νομοσχεδίου, με τις φερόμενες προς συζήτηση και ψήφιση διατάξεις επιδιώκεται η κατάστροψη «ενός πλήρους φάσματος δυνατών μετασχηματισμών, με τα προσόντα της καθολικής διαδοχής και της συνέχισης της νομικής προσωπικότητας των μετασχηματιζόμενων εταιρικών φορέων», «με πρόνοια για την προστασία των συμφερόντων των επενδυτών, των συμφερόντων μειοψηφίας, των πιστωτών και των εργαζομένων», στο «κρίσιμο για την εθνική οικονομία πεδίο της αναδιάρθρωσης των φορέων άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας», ήτοι αυτό των εταιρικών μετασχηματισμών. Περαιτέρω, ως ρητοί γενικοί στόχοι των σχετικών ρυθμίσεων τίθενται «η διευκόλυνση των εταιρικών μετασχηματισμών», «η αντιμετώπιση των μετασχηματισμών με ενιαίο τρόπο», η ενίσχυση του επιπέδου «προστασίας των εμπλεκόμενων κατηγοριών συμφερόντων», καθώς και η μείωση των κινήτρων «προσφυγής σε καταχρηστικούς μετασχηματισμούς», με «σαφή όρια ανάμεσα στην εταιρική διαδικασία συντέλεσης των μετασχηματισμών και τη φορολογική μεταχείρισή τους».

Οι ανωτέρω αναφορές της αιτιολογικής έκθεσης, σε συνδυασμό προς τις διατάξεις του νομοσχεδίου καθαυτές, συνθέτουν, ως κανονιστικό αποτέλεσμα, την εξειδίκευση, σε επίπεδο κοινής νομοθεσίας, των διατάξεων του άρθρου 5 παρ. 1 και 106 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος (ιδίως των αορίστων εννοιών «γενικό συμφέρον» και «εθνική οικονομία»).

Περαιτέρω, η αιτιολογική έκθεση αναφέρει ότι, «σημαντικό οδηγό για την κατάσταση της ρυθμιστέας ύλης, αποτέλεσε η Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132, (...), σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου, η οποία κωδικοποίησε σε ενιαίο κείμενο την τρίτη και την έκτη εταιρική οδηγία για τις συγχωνεύσεις και τις διασπάσεις κεφαλαιουχικών εταιριών (...), για τη ρύθμιση των ίδιων ζητημάτων και για τους άλλους εταιρικούς τύπους (...)», δεδομένου, άλλωστε, ότι με τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις για την συγχώνευση και τη διάσπαση ανωνύμων εταιρειών έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη οι προαναφερθείσες ρυθμίσεις των Οδηγιών 82/891/ΕΟΚ, για τη διάσπαση, και 2011/35/ΕΕ, για τη συγχώνευση. Υπό αυτή την έννοια, πρόκειται, κατά νομική κυριολεξία, για ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο ορισμένων μόνο ρυθμίσεων της Οδηγίας, προς το συνολικό περιεχόμενο της οποίας, όμως, είναι ρητώς προσανατολισμένες οι προτεινόμενες διατάξεις.

Αντιστοίχως, όπως προκύπτει από τον τίτλο του, το νομοσχέδιο, κατά το μέρος του το οποίο αφορά στα ηλεκτρονικά τιμολόγια, συνιστά «εναρμόνιση» του υφιστάμενου σήμερα νομοθετικού πλαισίου με τις διατάξεις της σχετικής προς την έκδοση ηλεκτρονικών τιμολογίων για δημόσιες συμβάσεις.

Τέλος, το «Τμήμα Β΄» πρέπει μετονομασθεί σε «Τμήμα Δεύτερο», κατ' αντιστοιχία προς το προηγούμενο, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τμήμα Πρώτο».

Β. Επί των άρθρων του νομοσχεδίου

1. Επί του άρθρου 10

Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζονται ζητήματα εξέτασης του σχεδίου σύμβασης συγχώνευσης από εμπειρογνώμονες.

Στην παράγραφο 5, διά της οποίας ορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο της έκθεσης των εμπειρογνωμόνων, δεν θεσπίζεται ως υποχρεωτική η διενέργεια αποτίμησης των εταιριών που μετέχουν στη συγχώνευση. Ως προς το ζήτημα αυτό, στην αιτιολογική έκθεση αναφέρονται τα εξής: «(...) ακόμη και αν δεν αποτελεί πλέον τυπικά περιεχόμενο της έκθεσης, η αποτίμηση της καθαρής θέσης των εταιριών αποτελεί λογικό προαπαιτούμενο για τον καθορισμό της σχέσης ανταλλαγής των εταιρικών συμμετοχών και, συνεπώς, δεν νοείται εκφορά γνώμης από εμπειρογνώμονα, χωρίς να έχει προηγηθεί αποτίμηση της καθαρής θέσης ή καθορισμός της σχέσης ανταλλαγής (...)».

Παρατηρείται ότι, προς άρση τυχόν ερμηνευτικών αμφιβολιών, θα ήταν σκόπιμη η ρητή ρύθμιση του ανωτέρω ζητήματος, κυρίως για περιπτώσεις μετασχηματισμών στις οποίες τέτοια υποχρέωση δεν θα προέκυπτε από άλλες ρυθμίσεις εταιρικού δικαίου (όπως, λ.χ., αυτή του άρθρου 17 του ν.

4548/2018, η οποία καθιστά υποχρεωτική τη διενέργεια αποτίμησης σε περιπτώσεις αύξησης κεφαλαίου Α.Ε. με εισφορές σε είδος).

Περαιτέρω, διά της παραγράφου 7 ορίζεται ότι «δεν απαιτείται εξέταση του σχεδίου σύμβασης συγχώνευσης ούτε έκθεση εμπειρογνώμονα, εφόσον όλοι οι μέτοχοι και οι κάτοχοι άλλων τίτλων που παρέχουν δικαίωμα ψήφου σε καθεμία από τις εταιρείες που μετέχουν στη συγχώνευση ή οι εταίροι αυτών, συμφωνούν εγγράφως επ' αυτού». Εν προκειμένω, δεν είναι απολύτως σαφές εάν, στην περίπτωση αυτή, διά της έγγραφης συμφωνίας όλων των εταίρων παρακάμπτεται και η υποχρέωση αποτίμησης και σύνταξης σχετικής έκθεσης από εμπειρογνώμονα (ορκωτό ελεγκτή ή πιστοποιημένο εκτιμητή), η οποία προκύπτει από άλλες διατάξεις εταιρικού δικαίου (όπως, λ.χ., το προαναφερθέν άρθρο 17 του ν. 4548/2018 ή το άρθρο 77 του ν. 4072/2012).

2. Επί του άρθρου 20

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 ορίζεται ότι «η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας της συγχώνευσης ασκείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την καταχώρηση στο Γ.Ε.ΜΗ. σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 18 και υπάγεται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας». Συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση, «η ρύθμιση του άρθρου 20, (...), ακολουθεί εν πολλοίς το υπόδειγμα του άρθρου 77 ΚΝ 2190/1920 και του άρθρου 108 της Οδηγίας», στην παράγραφο 1 της οποίας, υπό το στοιχείο γ', ορίζονται τα εξής: «η αγωγή ακυρώσεως δεν μπορεί να ασκηθεί μετά την παρέλευση προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η συγχώνευση μπορεί να αντισταχθεί έναντι εκείνου που επικαλείται την ακυρότητα ή όταν ο λόγος έχει αρθεί». Η σύντμηση της προθεσμίας με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δικαιολογείται στην αιτιολογική έκθεση ως συρρίκνωση των δυνατοτήτων επίκλησης της ακυρότητας της συγχώνευσης, χωρίς, ωστόσο, να ενσωματώνεται πλήρως, κατά περιεχόμενο, η ανωτέρω σχετική ρύθμιση της Οδηγίας.

3. Επί του άρθρου 56

Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζονται ζητήματα μερικής διάσπασης εταιρειών. Κατά την παράγραφο 1, η «μερική διάσπαση πραγματοποιείται είτε με απορρόφηση είτε με σύσταση μίας ή περισσότερων νέων εταιρειών είτε με απορρόφηση και με σύσταση μίας ή περισσότερων νέων εταιρειών».

Κατά την παράγραφο 5, σε «περίπτωση μερικής διάσπασης, η διασπώμενη εταιρεία οφείλει να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της νομοθεσίας που διέπουν τα στοιχεία της καθαρής θέσης της. Εφόσον, ως αποτέλεσμα της μεταβίβασης ενός ή περισσότερων κλάδων της διασπώμενης εταιρείας, η

καθαρή της θέση δεν απεικονίζεται πλέον σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις ή, κατά περίπτωση, γίνεται κατώτερη από το όριο του νόμου, η απόφαση της συνέλευσης ή των εταίρων της διασπώμενης εταιρείας σύμφωνα με το άρθρο 66 περιλαμβάνει και τα απαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων τροποποιήσεων του καταστατικού της, για την πραγματοποίηση της μερικής διάσπασης. Στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνεται και η μείωση του κεφαλαίου της διασπώμενης εταιρείας, η οποία γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την οικεία εταιρική μορφή και με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 65», περί προστασίας των πιστωτών των εταιρειών που μετέχουν στη διάσπαση.

Δεδομένου ότι, κατά την προτεινόμενη ρύθμιση, η μείωση κεφαλαίου δεν είναι το μόνο, αλλά ένα από τα μέτρα που μπορεί να ληφθούν προς συμμόρφωση της διασπώμενης εταιρείας «με τις διατάξεις της νομοθεσίας που διέπουν τα στοιχεία της καθαρής θέσης της», παρατηρείται ότι, εάν η μείωση της καθαρής θέσης επέλθει με μείωση του λογαριασμού «κέρδη εις νέον» ή άλλων δυνάμενων να διανεμηθούν αποθεματικών, ενδεχομένως τίθεται ζήτημα οφειλής φόρου εισοδήματος, εφόσον η ως άνω μείωση θεωρηθεί οιονεί διανομή των ως άνω αποθεματικών.

4. Επί του άρθρου 70

Με την προτεινόμενη παράγραφο 2 ορίζονται τα αποτελέσματα της διάσπασης εταιρειών. Συγκεκριμένως, προβλέπεται ότι, από την ημερομηνία καταχώρισης στο Γ.Ε.ΜΗ., «οι επωφελούμενες εταιρείες υποκαθίστανται καθολικές διάδοχοι στη μεταβιβαζόμενη σε αυτές περιουσία(...). Στη μερική διάσπαση και στην απόσχιση κλάδου η καθολική διαδοχή καταλαμβάνει τον κλάδο δραστηριότητας που καθορίζεται στη σύμβαση διάσπασης».

Συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση επί της διάταξης, η «ρυθμιστική ύλη του άρθρου αντιστοιχεί σε αυτήν του άρθρου 85 του προΐσχύσαντος κ.ν. 2190/1920, με τις αναγκαίες της προσαρμογές, ώστε να καλύπτονται η μερική διάσπαση και η απόσχιση κλάδου, στο πλαίσιο των οποίων η καθολική διαδοχή αφορά αποκλειστικά τον κλάδο δραστηριότητας που καθορίζεται στη σύμβαση διάσπασης» (βλ. και αιτιολογική έκθεση επί του άρθρου 56).

Παρατηρείται, συναφώς, ότι στο πλαίσιο του ισχύοντος δικαίου, είχε γίνει νομολογιακώς δεκτό (ΑΠ 736/2002) ότι, σε περίπτωση απόσχισης κλάδου, η μεταβίβαση του κλάδου χωρεί κατά τους κανόνες της ειδικής, και όχι της καθολικής διαδοχής.

5. Επί του άρθρου 72

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 ορίζεται ότι «η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας της διάσπασης ασκείται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την

καταχώρηση στο Γ.Ε.ΜΗ. σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 70 και υπάγεται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας». Συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση, πρόκειται για ρύθμιση κατά περιεχόμενο αντίστοιχη αυτής του άρθρου 20, εν προκειμένω δε «η διάταξη ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο το άρθρο 153 της Οδηγίας», στην παράγραφο 1 της οποίας, υπό το στοιχείο γ', ορίζονται τα εξής: «η αγωγή ακυρώσεως δεν μπορεί να ασκηθεί μετά την παρέλευση προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η διάσπαση μπορεί να αντιταχθεί έναντι εκείνου που επικαλείται την ακυρότητα ή όταν ο λόγος έχει αρθεί». Η σύντμηση της προθεσμίας με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δικαιολογείται στην αιτιολογική έκθεση ως συρρίκνωση των δυνατοτήτων επίκλησης της ακυρότητας της συγχώνευσης, χωρίς, ωστόσο, να ενσωματώνεται πλήρως, κατά περιεχόμενο, η ανωτέρω σχετική ρύθμιση της Οδηγίας.

Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 2019

Οι εισηγητές
Νικόλαος Παπαχρήστος
Επιστημονικός Συνεργάτης
Γεώργιος Φωτόπουλος
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α' Τμήματος
Νομοτεχνικής επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β' Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών